

Sorggrupper er således andet trin i en tretrinsindsats. Beredsskabsplaners strukturerede omsorg i hverdagsmiljøet vil være nok for mange af disse børn, andre har brug for derudover at komme i sorggruppe, og nogle har så tung en sorg at bære, at de har brug for egentlig psykologhjælp.

Ifølge socialministerens besvarelse af spørgsmål 189, jf. alm. del – bilag 655 (2002-03), er der i serviceloven både i § 5 og i § 32 generelle bestemmelser om rådgivning og støtte til henholdsvis familier og børn.

Ifølge § 5 sørge kommunen for, at forældre med børn og unge eller andre, der faktisk sørger for et barn eller en ung, kan få en gratis familieorienteret rådgivning til løsning af vanskeligheder i familien. Kommunen er forpligtet til ved opsøgende arbejde at tilbyde

denne rådgivning til enhver, som på grund af særlige forhold må antages at have behov for den.

Lovens § 32 om formålet med at yde støtte til de børn og unge, der har et særligt behov for det, foreskriver, at barnets eller den unges vanskeligheder så vidt muligt skal løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken, og at støtten må ydes tidligt og sammenhængende, så begyndende problemer hos barnet eller den unge så vidt muligt kan afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø.

Det er fortolkningen af disse bestemmelser, som forslagsstillerne ønsker præciseret med hensyn til børn i sorg. Præciseringen er ønskværdig, da det i for høj grad antages, at familierne selv kan arbejde sig ud af krisen.

Skriftlig fremsættelse

Sandy Brinck (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sorggrupper og beredsskabsplaner for børn i krise.

(Beslutningsforslag nr. B 74).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.